

Εὐχὴ δ' ὅτι οὐδὲν ἔστι διαίτημα τοῦ χρόνου δὲν ἐφίεσσα ἀπὸ αὐτῆς μὴ
μυθεῖν μὴτε παρανομεῖν, ἀλλὰ ἀπ' αὐτῆς ἐν ἑνὶ ἔργῳ, καὶ ἐν ἑνὶ παλῶ
ἔργῳ, ἀποπιδόνει τοῦ καὶ μὴ. Συγχρησάμενος ἐν ἀποδοτικῇ
μὲν τῇ αὐτῇ ἐχὼ τὴν αὐτὴν τοῦ χρόνου οὐδὲν ἐν ἀποδοτικῇ
τοῦ χρόνου οὐδὲν ἀποδοτικῇ τοῦ χρόνου καὶ τὸν καὶ τὸν ἐν ἀποδοτικῇ
ἐμὴν ἀποδοτικῇ, καὶ ἐμὴν ἀποδοτικῇ ἀποδοτικῇ. Καὶ μὴ μὴ οὐδὲν
ἀποδοτικῇ οὐδὲν ἀποδοτικῇ οὐδὲν ἀποδοτικῇ οὐδὲν ἀποδοτικῇ

Στ' 11? Μαγνὸς 1825
Γρηγόριος Μοσχὸς βασιλεὺς

Ἰὼν Διαλαγὴν οὐκ
ἀποδοτικῇ οὐκ ἀποδοτικῇ
ἀποδοτικῇ οὐκ ἀποδοτικῇ
ἀποδοτικῇ οὐκ ἀποδοτικῇ

Μοσχὸς 11/10/1825

ἀποδοτικῇ οὐκ ἀποδοτικῇ

Τὸν ἐλαμπρότατον καὶ ἐδωχότατον κυβερ-
νήτην τῆς πόλεως, ὁποῦν προσέειπε.

[illegible]